

بهیت له بهستینی رخنه‌ی هیر منوتیکی دا

محهمهد تهرهغه

« نالپیر تیپوده له فیزیولوژی رخنه دا، باسی سئ رخنه‌ی جیاواز ده‌کاو ناوا ناویان ده‌با: رخنه‌ی زار هکی، رخنه‌ی حیر فیهی ور رخنه‌ی هونهر مه‌ندانه. مه‌بهستی تیپوده له رخنه‌ی زار هکی (شفاهی) نوسراوه‌ی روژانه‌نامه لیکتر نووسین و ده‌گهل یه‌کتر دیالوگ کردن و هسروه‌ها کاری روژانه‌موانیش ده‌خاته‌پال‌ئه‌وانه‌هه. رخنه‌ی حیر فیهی به‌کاری ماموستایانی رخنه‌ی ده‌زانی و به‌تایهت‌ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که له کاری روژانه‌موانی دا سهر ناکه‌ون. به‌لام سیه‌هم رخنه‌ی که تیپوده باسی ده‌کا، رخنه‌ی هونهر مه‌ندانه‌یه. رخنه‌ی هونهر مه‌ندانه له روانگه‌ی تیپوده‌ه،‌ئه‌وه رخنه‌یه‌یه که هه‌موو میژووی‌ئه‌ده‌بیات ده‌گریته‌هه.‌ئه‌وه‌ئه‌م جوړه رخنه‌یه‌له‌سی خال‌دا ناواکورت ده‌کاته‌هه:

1)‌ئه‌م‌جوړه رخنه‌یه،‌ئه‌وه‌روانگه‌یه‌که‌تایه‌ته‌کانی نوسه‌رو هسروه‌ها لایه‌نی جوانی ناسی و بو‌تیقای‌خوینهر تاو‌توئ‌ده‌کا، به‌شوین‌ئه‌وه‌دا به‌ئاو‌یته‌کردن و رهنگ‌دانه‌وه‌ی هه‌مووی‌ئه‌وانه له به‌رهمی‌که‌سانی‌تریش ده‌کول‌یته‌هه.

2)‌ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که هس‌جار‌ناچار‌یک‌وله‌ماوه‌ی چهنده‌وتوویه‌ک‌وبه‌گشتی‌زور به‌ده‌گمن‌وتاریکی رخنه‌ی‌وتوژینه‌وه‌ی‌ده‌نوسن‌وزور‌جار‌که‌سیکی‌نزیکی‌خویان‌یا‌یه‌کیک‌له‌قوتابیان‌خویان‌ده‌ناسین. 3) رخنه‌ی هونهر مه‌ندانه به به‌رهمی‌کی هونهری‌ده‌زانی‌و‌پی‌و‌ایه‌که‌ئه‌م رخنه‌یه‌ساغ‌کردنه‌وه‌ی‌شیاو‌یکه‌به‌یار‌مته‌ی‌شیاو‌یکی‌تر‌و‌گورانی‌زمانیکه‌بوزمانیکی‌تر. [1] * بیرو‌راکانی‌تیپوده‌لانی‌که‌م‌ئه‌م‌ر‌وک‌له‌ئه‌ده‌بی‌کوردی‌ور‌رخنه‌ی‌ئه‌م‌ئه‌ده‌بیاته‌دا‌رهنگان‌وه‌ی‌زوری‌ه‌یه‌که‌واپه‌ده‌کری‌بلین‌ده‌ریکی‌هاوبه‌ش‌ئه‌ده‌بیاتی‌وه‌ژان‌خستوه‌لیر‌ه‌دایه‌که‌ده‌م‌وده‌ست‌پرس‌یار‌یک‌زه‌ق‌ده‌بیته‌هه‌که‌ئه‌گه‌ر‌ش‌تیکمان‌به‌ناوی‌ئه‌ده‌بیات‌ه‌بی،‌بیر‌نه‌هادی‌به‌ران‌به‌ری‌ئه‌وب‌ی‌گومان‌رخنه‌یه‌یا‌به‌وته‌ی‌تری‌ئی‌گل‌تون‌»‌هه‌ر‌که‌باسی‌رخنه‌ی‌د‌یته‌گورئ،‌شتیکی‌ناشکر‌ایه‌که‌ده‌بی‌شتیکمان‌به‌نیوی‌ئه‌ده‌بیات‌ه‌بی،‌ه‌ه‌تا‌رخنه‌یا‌گریمانه‌ی‌ئه‌ده‌بیات‌بیته‌باس‌کرن. [2]

ئه‌مه‌راسته‌که‌بو‌ئینسان‌بوون‌ده‌بی‌ئینسان‌بی،‌بو‌ر‌رخنه‌گرتن‌ده‌بی،‌رخنه‌گر‌بی،‌بو‌ر‌رخنه‌گریش‌ده‌بی‌ده‌ق‌بی. به‌لام‌به‌هه‌مووی‌ئه‌وانه‌هه،‌رخنه‌ی‌ئه‌ده‌بی‌هس‌رو‌لا‌تیک‌له‌ئه‌ده‌بیاتی‌ئه‌م‌ولا‌ته‌وه‌سهر‌چاوه‌ده‌گری. که‌وابوو‌رخنه‌پ‌به‌پی‌ده‌ق،‌بوونی‌خوی‌ده‌سه‌لم‌ینی‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌ده‌بیات،‌تا‌دوینی،‌له‌چوار‌چیوه‌ی‌پیناسه‌یه‌کی‌به‌ر‌ته‌سک‌دا‌له‌ناو‌می‌شکی‌ئه‌دیپان‌دا‌مایه‌ی‌به‌ست‌بوو،‌رخنه‌ش‌مافی‌خوی‌بوو‌که‌له‌ناستی‌نوسینی‌روژانه‌و‌دیالوگ‌دا‌بمینیته‌هه‌به‌لام‌ئه‌م‌رو‌که‌دنیای‌زانست‌و‌دیاریه‌کانی‌دنیای‌زانست‌ته‌واو‌له‌ناو‌خوی‌دا‌گرم‌وله‌ی‌کردوون‌و‌بمانه‌ه‌وئ‌و‌نه‌مانه‌ه‌وئ،‌ه‌ه‌لی‌ب‌ژاردوون‌ئه‌م‌ه‌ه‌ل‌ب‌ژاردنه،‌ه‌ه‌ر‌له‌کرده‌وه‌ی‌روژانه‌ه‌بگره،‌ه‌ه‌تا‌ده‌گاته‌ه‌ست‌و‌نه‌ستی‌دنیای‌ئه‌ده‌بی،‌رهنگان‌وه‌یه‌کی‌به‌ر‌چاوی‌بووه‌ه‌ه‌ر‌ب‌ویه‌به‌خیر‌ایی‌هه‌موو‌سنور‌ه‌کانی‌په‌ر‌ژین‌و‌به‌ر‌ته‌سک‌بوونه‌هه،‌ه‌ه‌ل‌ب‌یران‌و‌ره‌ه‌هنده‌کانی‌ناخ‌روویان‌به‌رووی‌ئه‌ده‌بیات‌دا‌کراوه‌که‌لایه‌نیه‌کی‌ئه‌م‌ره‌ه‌هنده‌ناخیانه،‌زه‌فکر‌دنه‌وه‌ی‌ناستی‌زمان‌و‌چونیه‌تی‌که‌ه‌ک‌و‌هر‌گرتن‌له‌زمان‌بوو‌له‌م‌پیونه‌ندی‌دا‌یاکو‌وب‌سین،‌ده‌لی: «‌ئه‌ده‌بیات،‌نیشاندهری،‌تیکه‌ل‌کردن،‌وریک‌خستنی‌قسه‌ی،‌ئاسایی‌یه [3]. بی‌گومان‌قوناخه‌کانی‌رخنه‌ی‌زانستیش‌ه‌ه‌ر‌له‌وه‌سهر‌ده‌مانه‌وه‌سهری‌ه‌ه‌ل‌دا‌که‌واپه‌ه‌ه‌تا‌ئه‌ده‌بیاتیکی‌زیندوو‌بوونی‌خوی‌نه‌سه‌لم‌ینی،‌رخنه‌مانا‌به‌خوی‌هه‌ناگری. به‌لام‌ئیستا‌ده‌گهل‌دوو‌پرس‌یاری‌زور‌گرینگ‌رووبه‌رووده‌بینه‌هه: یه‌که‌م‌ئه‌وه‌ی‌که‌ناخوشتیکمان‌به‌نیوی‌ئه‌ده‌بیات‌ه‌ه‌بووه‌ه‌یه‌ه‌ئه‌گه‌ر‌واپه‌ه‌ئه‌دی‌رخنه‌چی؟ وه‌لام‌دانه‌وه‌به‌م‌پرس‌یارانه‌قول‌ترور‌یشه‌ی‌تر‌له‌وه‌یه‌که‌له‌وتاریک‌دا‌جیی‌بیته‌هه‌به‌لام‌سهر‌م‌رای‌ئه‌وه‌ش،‌به‌یته‌ی‌کوردی

و مكوو دهقټك، دهكرئ بېټه ههونټك بو وهلام دانهوهى ئهم پرسيارانه بهيت و مكووژانرټكى ئهدهبى، بهپچهوانهى ژانرگهائكى و هك رومان و چيروك و شيعر، بهستر اوتهوه به بيزه مرهكهى. واته ئاستى مانادان و چيزوهرگرتنى بهيت، همر بهيت بيزه رهنكه و هه شتټك له ئهدهبى ئيستا دا نهيندرئ، بهلام شتى لهمايهى ئهوه دا له دهقگهلى كوڤ دا ههيه.» له كتيبى عههدى نوئ دا، رهسالهكانى «پولس رسول» كه رووى له روميهكانه، ئاوا نوسراون، كه دهبى بهدهنگى بهرز بخويندر ئهوه «4. لهيهكټك له مزمير هكانى مانى-يش دا هاتوه:

«ههركهسى مزمورئ بهدهنگ بخوينئ/ وهك ئهوه كه سهوايه تاجه گولينه دهچنئ/ ئهوانهى كه بو شى دهستينهوه، وهك ئهوه كه سانهن كه گولى سوور دهنينه دهستيان.» (5 ههروه هاهه موو دهقكهونهكان لهوانه شيعر دهگهل

مؤسقا دهگوترا، هه بهوبونهوه، بئى مؤسقا ئهم جوړهى كه پيوسته نهيندهتوانى، وهك دهقټكى سه به خوځويان بهسليمين.

بهيت هكان لهدهمى بهيت بيزهوه، مانا و ههستى تايهت و له ئاكام دا كار يگهرى تايهت خويان له سهر بيسه ههيه چونكه لهراستى دا بهيت بيزه پيى ههلو مخرجى مؤسقاى بهيت هكه، به پيى دهورگيرانى قارهمانهكانى بهيت هكه، به پيى ههلكشان و داكشانى ئاستى لايهنى غهنايى له بهيت هكه دا، بهيت هكهى دهگوت، كه لهراستى دا بهيت بيزه بهم جوړه گوتنه تايهت هوه، به جوړټك بهيت هكهى بو بيسه تهئويل يا نازهننى دهكرد و سههرايى ئهوهى كه ئاسوكانى بهيتى دهگهل دهقى ئهدهبى يهك دهختهوه، بيسه ريشى دهگهل لايهنه نهديار هكانى بهيت هكه بهشدار دهكرد. ئهم جوړه شفاهى خويندنه وه، يابه گشتى ئهم تهئويل و نازهننى كرده، له مرخنهى هاوچهر خدا به هير منوتيك دهناسر ئهوه كه ئهمر و كه، ئاسوكانى دهگهل فلهسهفه تيكهل بوونهوه بهلام ئهوه بهو مانايه نى يه كه ئهم باسه له روانگهى هير منوتيكى فلهسهفه وه تيشك دهخاته سهر بهيت هكان، بهلكوو تهنيا لهو رهگزه هير منوتيك يانهى كه له بهيت هكان دابهدهى دهكرئ، دهكوئيه وه. يا هه مان قوناخى سيهه مى تيبوده واته ساغردنه وه شيو از يكى ئهدهبى به يارمهتى شيو از يكى تروگووانى زمانټك بوزمانټكى تر. تيشكټك به سهه هير منوتيك داوپوهندى ئهوه دهگهل زهنديك و گووسان* * دا:

هير منوتيك و شهيهكى يونانى يه كه واوئدهچئ لهوشهى هير مينويين و مرگيرابى كه رهچهل هك ناسان به تهئويل كردن و راقه كردن و مر يانگير اوتهوه ياله هير منياكه به ماناي تهئويل و راقه يه ههروه ها ئهم بوچونهش ههيه كه رهنكه له هير ميس، راسپارده و پهيام هينهرى خوداكان و مرگيرابى، ئهوه دوو له فزه به ليشاو له دهق هكانى يونانى كوڤ دا دهيندرئ، بهتايهت نهر هستوو كه نهر غنوونى خوئ بو ترخان كرد. كه واوو هه چهند له سهدهى حهفده بهدواو هوشهى هير منوتيك بوو به باو، بهلام راقه كردنى دهق و روانگهكانى تهئويلى ئايينى، ئهدهبى و حقوقي ههلهدهگه رتهوه بو سهه دهمايى كوڤ بهلام ئهگهر ساكارانه تر پيناسه بكهين، هه خويندنه وه يهك له روانگهى خو مانهوه، لهراستى دا رهگ و ريشهى له تهئويل دا ههيه به گشتى تهئويل هه موو كار هكانى ئيمه له جيهان دا دهگر ئهوه له بهيانيه وه كه له خه ههله دهستين و كاروبارى روژانه مان دهس پئ دهكهين، لهراستى دا كاروبارى تهئويلمان دهست پئ كردوه به كورتى، كاتئ بهر دهوام له بيري دوزينه وهى چوئيه تى ژيان و لايهنه ناديار هكانى ئهوه داين، به گشتى بهر دهوام له حالئ تهئويل و راقه كردنين. هاودهنگ دهكهل جانى وايمو: «هه شتټك كه ئيمه ئهم موني دهكهين، نه زورتر له تهئويلټكه و نه كه متر يشه، شتهكانى جيهان بهر دهوام له قالبى بايخه زهينيهكانى ئيمه دا تهئويل دهين به مشيوه يه تاكه جيهانټك كه دهتوانين بيناسين، جيهانى جياوازيه كانه، واته جيهانى تهئويله كانه.» (6 بهم پئ يهدهكرئ بلنين كه هير منوتيك شتټكى هاو بهشه له ئهدهبى تى و لاتان دا بهلام ئاستى ئهوه هابه شى يه دهكرئ جياوازي هه پئ. له دهقگهلى كوڤى ئير انيش دا ئيمه دهگهل زار او ميهك به ناوى «زهند» روو بهر ووده بينه وه، سهه چاوهى وشهى «زهند» دهگه رتهوه سهه زمانى پالموى و له وشهى «زانستن» (زانين) و مرگير او به و تهى مهله كوشو عهراى بههار

ئازەنتى لە زەندەو دەت زەند دەقگەلى ئاويستايى بوون، كە ھاوكات دەگەل پاچقانى و ئازەنتى كوردنيان بە زمانى پالەوى، لە لايمان كەسانىك بە ناوى زەندىك يا زەندىق-وئەنجام دەدرا»
 7. (ئەم زاراوئە لە لايمان موسولمانەكان، بەو كەسايەتپانەدرابوون. ئەم زاراوئە بەر لە ھەر شىتەك بەماناي گەندەلى ئەخلاقى و ھەوسار پچراوى و خودا نەناسى، كە ھەر وەك گوتمان موسولمانەكان بۆلايەنگرانى مانەوى داياتناشى بوو). ئەم ۆكەش لە ھىندىك شوئىنى كوردەوارى دا ئەم وشەپەھەر و زىندوو ماوتەو. كەسانىكى خاومەن راي ئەدەبى وەك دوكتوور سىروس شەمىسا لەسەر ئەم باومەن كە دەكرى بە جىي ھىر مونتىك لە زەندىك كەلك وەرگىر. گوسانىش ئەم كەسانەبوون كە ھاوكات دەگەل بەدەنگ خوئىندەوى شىعر، مۇسقىشيان دەژەنى. (بەوتەى عەلى رەزا پلاستىد گرینگىر يادگارى ھونەرى مۇسقى پارتى گوسانە). ئەوان لە كۆرى غەم و شادى شايەكان و گەورەكانى سەردەم بەشداريان دەكر. ئەوان مىرات گرى كۆمەلىك «گىرانەو» «و» سونەت» بوون كە لەكاتى پىويست دا كەلكيان لى و مەدگرت. گوسانەكان چۆن درىژە پى دەرى بىر و باومەرى ئايىنى مانى بوون، بەردەوام دەگەل قەشەكان لەمشت و مەر دابوون. چۆن قەشەكان پىيان و ابووكە شىعرەكانىيان كافرانەپە گوسانەكان درىژە پىدەرى ئەدەبىيات بەتايىبەت ئەدەبىياتى ئاشقانە بوون، ھەر وەھا ئەدەبىياتى كۆن و زارەكىيان لە فەوتان رزگار كرد. لەكتىبى (مجمعل التوارىخ القصص) داھاتوو. كە گوسان بە پالەوى ئەشكانى بەماناي خونياگەر و ھۆزان وانە 8. «ھەر وەھا بەرپىز مەحمود فەلەكى لەكتىبى» مۇسقىقە شىعرى سىپى دا، «كورتە باسنىك سەبارەت بە گوسان دىنى كە ئىمەش خودى دەقەكە دىنىنەو:

«يەكەك لە زمانە ئىرانىەكان زمانى ئەشكانىيان پارتى (كە دواتر و رەدە و رەدە گۆرا و بوو بە پالەوى) بە ھىندىك ھو دەتوانىن باسى شىعر و بەستەكانى وان بەمىن ئەوەى كە «مانەوى» يەكان ئامۆزگار يەكانىيان وەك بەستە دەچرى و ئىستا دوو دەقى پارتى مانەوى لە تور كستانى چىن بىندراونەو، دەكرى بىتە ھۆپەك بۆ ئەو داخوازىەى ئىمە لە لاىەكى ترىشەو، باسى جۆرىك بەستەى خەلكى ئاسايى دەكەن بە ناوى گوسان و بە زمانى پارتى بوو، كە لە و دەچى بە ماناي» ھۆزان وان» «يا ھەمان بەيتت بىژى خۆمان» بوو بىت، لە يەكەك لە بەستەكانى ئەوان دا ئاوا ھاتو:

گوسان (خونياگەر) ھونەرى شالىار وقارەمانەكانى رابردوو دەگىر ئىتەو بەلام بۆ خوى جگە لە گىرانەو، ھىچى ترى پى نابرى. «9»

لە لاىەكى ترىشەو ئەم بۆچونەش ھەپە كە ھىر مونتىك لە ھىر ميس وەرگىرابى، ھىر ميس راسپار دە و پەيام ھىنەرى خودايانى يونانى كۆن بوو، كە پەيامى ئەوانى بۆخەلك دەھىنا و زۆر جار ئەم پەيامانەى بۆ خەلك بە زمانىكى ئاسايى ئەم كات شى دەكر دە و بەلام ئەوەى كە ئىرەدا گرینگە باسى بەمىن، ئەو پەپە كە ھىر ميس لە ئەساتىرى كۆنى ئىران دا ھەمان ئىدرىسى پىغەمبەرە 10، لە ئاندراج دا لە ژىر وشەى ئەخوخ كە لەتەورات دا ھاتوو، ئاوا نوسراو: بە ئىدرىسيان ھىر ميس يا ھۆرموز گوتوو. ھەر وەھا ھۆرموز بىغ (ھۆرموز-ئەھورامز دا) لەئايىنى مانى دا يەكەم نامدى ئىنسانەكانە نمونەى ئەزەلى و ھەرمانى ھەموو ئەو ئىنسانانەپەكە لەم دىنبايەدا ئەسىر و گىرۆدەى تارىكىن. لەبەر اورد كوردنى ئەوانەدا، دەبىنەن كە ئەم رەگەزە، كە ئىمە ئىرەدا بەر مەخنى ھىر مونتىكى ناومان برد، دەبىندرى. ھەر وەھا ئەوەى كە زمانى كوردى و زمانە كۆنەكانى ئىرانى وەك پالەوى لە يەك رىشەو سەرچاوەيان گرتوو، كە وابوو زۆر بە سانايى دەتوانىن ئەم دەقەنە بە يەكەو بەلكىن ئەو بەتايىبەت بەيتى كوردى كە زۆر بەى زۆرىان كۆن و زار بەزار بەئىمە گەشتون، لەم لاىەنەيان تىدا بەدى دەكرى. ئەم شىعرەى سەرەو كە سەبارەت بە گوسان بوو، ھەردروست بە جىي گوسان دەكرى بەيت بىژ دابنەن، چونكە ئەم خالانەى كە سەبارەت بە گوسان و زەندىك و ھىر مونتىك باسمان كرد، زۆر لىك نىكەن و لە پال ئەوانەش دا بەيتى كوردى ھەلگىرى زۆرىەك لەم لاىەنەپە. چونكە بەيتەكان، وەھا خولقاون، كە ئەگەر بە دەنگى تايىبەتى خويان نەخوئىندرىنەو، زۆر بەيان ئاستى ئەدەبى بوونيان، تا قسەپەكى ئاسايى دادەكشى. ئەمە چ لەباسى گوسان و چ لە باسى زەندىەكان و چ لە باسى ھىر مونتىكى دا

وهك لايهني هه ره به هيزي ئهم بهشانه سهير دهكراكه له هه كام لهه بهستينانهدا دهبوو له لايان كهسانيكهوه خوئندر ابانهوه، بهلام ئهوهي كهلهبهيتهكاندا ئاشكرايه، ئهگه بهدهنگي بهرز نه خوئندر ئينهوه، ناتوانين وهكوو دهقئيك سهيريان بكهين وله سهيريان بدوين. هه چهند نيشانهكان بهوه رازيمان دهكهن كه باسي گووسان و زهنديك و هير منوتيك-يش هه ئاوا بووي، بهلام هه وهك ئاماژهي پيگرا، دهكري جياوازيان ههبي. بهلام ئيمه ليره دا له هه مووي ئهم زاراوانه خوده پاريزين وبه لاي هير منوتيك دا دهيشكزينهوه. ئيمه گوتمان كه له هه كام لهوانه دا دهباويه به جوړيك بابهته كه بو» بيسه «يا» بهر دهنگ» به دهنگي بهرز و» به تاييهت له بهيتهكان دا به دهنگي تاييهت» گوتراباوه، ئهم به دهنگي تاييهت خوئندنهويه، قوناخيكي هير منوتيكي مؤديرنه، بهناوي خوئندنهويه دهق به شيوه ي زارهكي. ئهم قوناخه له هه موو سههراوه هير منوتيكيهكاندا وهك لايهنيكي بنه ماي هير منوتيك سهير دهكري. ريجار دئه پالمير-ش له كتيبتي زانستي هير منوتيك *** دا باسي ئهم لايهنه دهكا و به گشتي هير منوتيك به سي لايهني سههريكي وجياوازيك، بهم شيوه ي خواره وه دابهش دهكا.

(الف) بهيان كردن به دهنگي بهرز

(ب) شي كردنهوه و باس كردني دهق

(ج) وهر گيران و هينانه سههري زمانه خو

ئيمه ليره دابهتهكان به دوو روانگهي (الف) و (ب) تاوتوي دهكهن كه مبههستي ئيمه زورتر دهبيكي.

(الف) كوئن و بهيان كردن به دهنگي بهرز: ئهم شيوه كه به شفاهي خوئندنهوه ناومان برد، يهكه مين ههنگاوو سههريكي ترين لايهني هير منوتيكي له بهيتهكان دايه له مهروشهي شفاهي دا خودي ريجارد دهلي كه» خودي وشهي شفاهي هيزيكي سيحراوي ههيه. چونكه پاش ئهوهي به شيوه ي نوسراوهيي دههاتن، لهه ئاسته ي خويان دهترازين. «ئهم خاله له بهيتهكان دا شويي كاريكهي ههيه، هه ئهم لايهنيه كه بهيتهكان له دهقهكاني تر له روانگهي هير منوتيكيهوه، جيا دهكاتهوه.

بهلام دم و دهست ئهم پرسياره دئته ئاراهه،» كه شفاهي خوئندنهوه، شتتيك ني بهيوه هه مينه بهمينتهوه. كهو ابووبهوي پيه ئيمه ناتوانين بوو ابردوو بگهريتهوه بهلام سههري مراهي ئهوانهش زمان له بهنه هتا پيش ئهوهي ببيندي، دهبيستري، ههري بويه له زمانه ي شفاهي دا راهي تيكهين وفام كردن زورتره هه تازمانه نوسراوهيي. 11 كه ئهمه له بهيتهكان داشتتيكي بههراوه. هينانهوهي ئهم قسه يه ي ريجارد جوانتر ياريدم دهكا مبههستم چيه. ريجارد دهلي: شيوه ي شفاهي خوئندنهوه، دوو لايهني ههيه يهكه م ئهوهي كه «پيداويستي هه شتتيك له بهيان كردني ئهم شتهوه ساز دهبوو دووهه م ئهوهي كه ههري خودي تيكهين و فام كردن له گوتهوهي تهئويي ساز دهبي، واته له بهيان كردني ئه شتهدا. 12»

ئهم لايهنه هير منوتيكي يه، زورتر له دهقه كوئنهكان دا رهنه دانهوهي ههيه له ميذوي يونان دا هيرميس خواداي راسپارده و پيام هينهر، پئوهندي دهري خودا و خهلك بوو. ئهوه كارو پياماناي كه له لايان خوداكاني يونانهوه بوو خهلك چهتوون بوون، هيرميس بوو شي دهكر دنهوه، يابهواتايهكي تر بوو تهئويل دهكر دن ئيون شيعرهكاني هوميري له بهر بوو خهلك دهخوئندهوه و خهلكي بهرهو دنياي شيعرهكاني هومير بانگهشه دهكر د. لهئيراني كوئيش دا كهسانيك به ناوي «زه ند» يا «زه نديك» كتيبتي ناويستايان به زمانه ئهوسهردم بوو خهلك دهخوئندهوه و دهيانهينانه سههري زمانه ي خهلك ياگووسانهكان كه ئهوانيش به موسيقي يهوه شيعر و بهستهيان بوو خهلك دهخوئندهوه. هه مووي ئهوانه، هيرميس و ئيون و زه نديك و گووسان، ئامرازي راگه ياندي پيام بوون بوو خهلك بهيهت بيذهكانيش هئلي پئوهندياري دنياي بهيهت و خهلك بوون بهلام جياوازيهك له نيوان بهيهت بيذ و هيرميس و ئيون و زه نديكهكان داده بيندي. كاري هيرميس بهيان كردني ئهم لايه چهتوونانه ي پيامي خوداياني يوناني كوئن بوو كه بوو خهلكيان

شى دەكر دەو زەندىكەكان لەز مانىكى تر موە (ناوئىستايى) بۆز مانىكى تر (پەهلەوى) كىتتىى ئاوىستايان بۆ خەلك دەخوئىندەو. كەھەمان لايەنى وەرگىرانى ھېز منوتىكى بوو. بەلام، ئەمروكە بى ئيون-يش شىعرەكانى ھومېر، تام وچىزى شىعريان ھەر ھەيە. ھەر بۆيە لايەنى ھېز منوتىكى لە بەيتەكان دا دەگە لاهەمووى ئەوانە جياوازى ھەيە چوونكە بەيت، بى دەنگى بەيت بىلە ئاستەى خۆى دەترازى و بەشىوەى نوسراو ھى ئەومانادەقىەى خۆى نادا. كە وا بوو ھۆكارى سەرەكى سەر ھەلەدانى عاتىفەى دەقى لەبەيتەكان داتەنياو تەنيا بەيت بىدەكانن. ھەر ئەو شتەى كە ئىليوت ئاوا باسى دەكا: «عاتىفە پىكھاتەيەكان (Structural emotions) لەخودى دەقەو ھەر ھەلەدەن مەبەستى ئىليوت ئەو ھەيە كە خوئىنەر بۆ خوئىندەو ھى شىعر (ياھەر دەقىكى تر) بەھوى تەرز كرنى روالتەى و ئىنە شىعريەكان، ھەستىكى تايبەت لەخۆى نىشان دەدا. ئەم و ئىنانە لەدەق دا ھاوتايى عەينى خۆى (Objective correlative) يادەبنە جەشەى و ئىنەگەلىكى تايبەت و ھاوتايى عاتىفەى ئىنسانى، كە لەئەكام دا، ئەم كارە واتە بەدەنگ خوئىندەو، ھەمووى ھەست و سۆزىك بۆ بە دىھانتى عاتىفەيەكى تايبەت، دىئە ئار او ھەكە ھەمووى ئەوانە لە دەقەو دەس دىن» 13. بەلام دەكرى بلىن كە بەيتەكان بەر ھەمىكى عەينى نىن كە ئىمە بە لىكوئىنەو پىيان بگەين، بەلكو دەبى بيان بىستىن يا بەوتەيەكى تر تەئويل لەبەيتەكان دا تەنيا لە رىگەى بىستەو ھەيە. گادامىر لەھىجگەيەك دا دەلى: «خوئىندەو، راقەكر دىنە و راقەكر دىش شتىك نىھجگە لەتاو و توى كرنى شىوازى خوئىندەو» بەلام ھەر وەك لەبەرا ئامادەمان پىكر، شىوازى تەئويل لەبەيتەكان دا دەگە لاهەر دەقىكى تر جياوازى ھەيە، كەوايە ئەم و تەيەى گادامىر ئاوا لەسەر بەيتەكان دا دابرىزىن: خوئىندەو ھى بەيت لەلايان بەيت بىدەو راقەكر دى بەيتەور راقەكر دىش شتىك نىھجگە لەتاو و توى كرنى شىوازى خوئىندەو ھى بەيت لەلايان بەيت بىدەو يا بەواتەيەكى تر ئالغەكانى ئاسو ھى بەيت لەلايان بەيت بىدەو بەيەك دەگەنەو. كەوايە ئىمە لە ھەم ئىن ھەنگا دا دەگە لايەنى شفاھى بوونى بەيتەكان روو بەروو، باسى شفاھى، يان كوئتەو ھى بەيت لەلايان بەيت بىدەو، دوو باسى گرىنگ دىنئە گورى:

يەكەم: بەيت و ناھەنگى تايبەتى خۆى
دوو ھەم: چوئىتى زمان لەبەيت دا

بەيت و ناھەنگى تايبەتى خۆى:

ھەر وەك دەز انىن بەيتەكان كىشى برگەيان ھەيە بەلام ھىندىك لايەنى تايبەت لەكىشى برگەيى ئەم بەيتانەدا، ناھەنگ و كىشىكى تايبەت يان پى بەخشىوە لەئەدەبىياتى كەونارايى زور بەى گەلان دا ئەو دەبىندى، كەئەدەب و ھونەر لە پىناوى ئابىن دابوو، ھەر بۆيە ئەم بەر ھەمانە دەگەل ناھەنگىكى تايبەت بەر ئو چوون. لەلايەكى ترىشەو، لەبەر ئەو ھى كە ئەم شىعرا نە كىشى برگەيان ھەبوو، بى ئەو ناھەنگە تايبەتە نەبى، ناكو ترىن، واتە بى ئەو ناھەنگە تايبەتە، دەقىكى سەر بەخوئىن يەكەك لە توئىدەرانى ئەدەبى كوئى ئىرانى دەلى: بەگشتى شىعر لە ئىرانى سەر دەمى ساسانى دا تار ادەيەك لە چاو مۆسىقى گەشەى كردوو، كەو ھەك ئەمروكە سەر وای نەبوو. ئەم شىعەرە سادەو بى سەر و ايانە، كىشى مۆسىقى يان بوو، كە بە درىدكر دىنەو ھى دەنگ ياكى شانى وشە ياچوئىتەى كوئى وشەكان (واتە درىدكر كورت كردنەو ھى وشەكان) دەكو تران. ھەر بۆيە شىعرى كەونارايى كىشى برگەيان ھەبوو. لەشىعەرە فولكلورى بەكو دى بەكان داو بەگشتى لە زمانى كوردى دا وەك زمانەئور و پاپەكان و لەوانە ئىنگلىزى كىشى برگەيى و «تەكەيە» 14 دەورى سەرەكان ھەيە. (تەكەيە رىتە لە زەق كردنەو ھى بەشىكى) «دەنگ» (لە كەلام دا دەرق بەشەكانى ترى ئەم كەلامە، يا زەق كردنەو ھى بەشىكى رستە دەرق بە بەشەكانى ترى ئەم رستەيە، يازەق كردنەو ھى بەشىكى دەنگ لە كەلام يارستەدا دەرق بەرستەكانى تر ياكە لامەكانى تر).

بەگشتى لەشىعەر و بەستەى فولكلورى كوردى دا دوو جوئر تەكەيە دەتوانىن دەست نىشان بكەين:

تهكیهیی برگیهیی جیگهیهکی دیاری کرای ههبوو بهلام له بهیتهکان دا جیگهیهکی دیاری کرای نیه. ئیستا سمرنج بدهنه ئەم بهشه له بهیتی نازیزه: 15

دهوره / نازیزی
de-we*-re*/-a-zi*-ze*
se-rim*-di- سهرم دیشی/لهدلی من گهری
she*/-le*-di-li*-min*-ge-re*
di-li*-min*/-cen-di*-le*-bri- دلی من/چهندی لهبرینه،/چهندی لهبرینهبرینه
ne*/-cen-di*-le*-bri-ne*-bri-ne*
zey-nim*-de-da*/-bri-ni*-ras- زهینم دهدا/ برینی راستهم، لهبهری دهر وا، کیم، ههوا، زووخواو
tem*/-le*-be-ri*-der-wa*-kem*-he-wa*-zoo-xav*
Le-bri*-ni*-ce-pem*/-det-ka*/- لهبرینی چهپهم/ دهتکا/ دلۆپ دلۆپی دهخوینه.
dlop*-dlo-pi*-de-xuy*-ne*

ههروهك دهبینن تهكیهیی برگیهیی جیگهیهکی دیاری کرایان نیه (تهكیهیی برگیهیی به ئهستیره دهست نیشان کران) تهكیهیی پلهیش بهپی دریدی و کورتی دیرهکه جیاوای ههیه(تهكیهیی پلهیی به هئلی لار دیاری کران). ههروهك تایبته مهندیانه، ئەم زاتهیان به بهیتهکان بهخشیوه که ئاههنگهکیان نهگوربیت و ئاههنگیکی تایبتهی خویان ههبن، بهلام لیره دا رنگه ئەم پرسیاره بئته گوری که دهق گهلکی کونی ئیرانی وهك (درمختی ئاسوریک که هیندیک لهخاوهن رایانی وهك بنوهنیست بهسهر 9، 8، 7، 6، 5 و 10 برگیهیی دا، دابهش دهکن) ئەم دوو خالهیی بهیتهکانی تیدا بهدی بکری، بهم پییه دهبی درمختی ئاسوریکش وهها کیشیکی ههبیت بهلام جیاوایهك که لهنتوانی ئەم دوو دهقمو بهتایبته جیاوای نیوان بهیت دهگهل دهقگهلکی لهوچهشنه، دهگهر پتهوه سهر شیوازی بهیان کردنی وشهکان، چونیهتی دریندوکورت کردنهوهی وشهکان و چونیهتی دهر برینی تونی وشهکان که لهههر زمانیک دا تایبته بهوزمانهیه ههروهها چونیهتی شیوازی خویندنهوهی زمانی پالهویش ئەم جوهری پیویسته مهعلووم نیه، چونکه چونیهتی دهر برینی تونی وشهکان لهههر زمانیک تایبته بهوزمانهیه بۆنمونه لهزمانی فارسی دا «دووبی دهنگ» (دوصامت) بهتهنیا قهت لهههوه لهوه ناپه، بهلام له کوردی دا وهها گرفتیک نییه هههر ئەم جیاوایه که کیشی برگیهیی شیعرێ کوردی دهگهل کیشی برگیهیی شیعرێ فارسی لیک جیاوهکاتهوه.

بۆنمونه سهرنج بدهنه ئەم چوار خشتهکیهی ئهبووسه عیدنهبوو خیهر که کیشی برگیهیی ههیه
و افریادا، ز عشق، و افریادا
----- x -----
کارم به یکی تر فیه نگار افتاده
----- x x ----- x x -----
گردامن شکسته دادا، دادا
----- x x ----- x x x -----
ورنه، من و عشق، هر چه بادا، بادا 16
----- x - x - x x x -

دهبینن که لهههموویان دا به بزوین «مصوت» (-) دهستی پی کردوه یابهگشتی دوو بی دهنگ به شوین یهکدا نایه بهلام له نمونه کوردیه که یه دا دووبی دهنگ «صامت» (x) به شوین یهکدا دیت.

«کرستین سن» له شیعرێ پالهوی دا کیشی سهرهکی تهکيه دهزانی و دهلی بهرانبهری زومارهی برهکان له دیرک دا یا له کۆپلهیهک دا که متر ههبووه. ههروهك شیوازی که له بهیتهکانیش دا ههیه. واته تهکيه (برگیهیی و پلهیی) لهبهیت دا هۆکاری سهرهکی ئاههنگی بهیته که ههروهك گوتمان ئەم تهکیانه وهك شیعرێ 10 برگیهیی و... نیز امیکی تایبتهیان نییه، بهلکوو به پیی دیری بهیتهکهو پشوو بهیت بیده، واته له دیریک دا وهستانیک، له دیرکی تر دوویا سی یا چوار وهستان ورهنگه له دیرکهی دواي ئەو ببیتهوه دوو، وهستان ههبیت (ههروهك لهبهره بهدوو شیوازی برگیهیی و پلهیی دابهشمان کردبوو). سهرجهم له بهیتهکان دا لهبهر تهکيهیی پلهیی وهروهها لهبهر

جیاوازی تهکیهیی برگهیی دهگهل تهکیهیی برگهیی لهشیر و بهسته فولکلوریهکان دا، بهیتهکان ئاههنگیکی تاییهت و سهبهخویان همیه، که دهگهل ئاههنگی شیر و بهسته فولکلوری جیاوازی همیه تهکیهیی برگهیی و پلهیی و بهقرا یهک نهیونی دیرهکان، له بهیتهکان دانا ههنگیکی تاییهتیان به پر و سهی بهیت بهخشیوه، که دهگهل ههموو دهقکانهی تر که کیشی برگهیان همیه، جیاوازی همیه.

چۆنیتهی زمان له بهیت دا:

1) زمانیک که ئاویتیه دهگهل مهجاز و خوازه لهم جووره زمانه دا بهییت بیژ زور جار له ذیر تویدی روالهتی زمانهکه، باسی هیندیک شتی شاراو دهکا، که به مهجاز و خوازه دهریان دهبرئ. ئهم لایهنه له زمان، حالهتی زهینی و سو بدهیی به بهیتهکان بهخشیوه.

الف) زمانی هماسی، که بهشیکی زور له بهیتهکان ئهم لایهنهیان تیدا بهدی دهکری. کاکل و مانای ئهم بهیتانه زورتر له چوار چیهی که سایهتی و بارودوخی نیانی گهلی کوردان وهک بهیتی دمدم، همز اغای مهنگور، تیلی همزه.

ب) زمانی غهناپی: ئهم بهیتانه که به ناوه روکیان را وا دهرد کهوئ له بهیته هماسیهکان کوئتر بن، چونکه زورتر باسی سونهت و باوهر گهلی کون دهکن. وهک بهیتهکانی: شیشی سهنعان، شیرن و فسر هاد، زهمیل فروش و شیش فسر خو خاتو و ئهستی.

ج) زمانیک که ئاویتیه که لهم دوانهیه، واته همهمه ماسی و همهمه غهناپی، زور بهیته دریدهکان ئهم لایهنهیان تیدا بهدی دهکری. وهک بهیتهکانی: خه ج و سیامههه، مهم و زین، سهیدهوان، سههیدی میر سیوه دین و زمانیک که بهسهر بهیت دا سهپاوه.

له ههر سهر دهمایهک دا دهس ههلات داران بو مانهوهی زیاتری خویان ههول دههه توژی ئه دیب و هونهر مهند بینه ژیر دهس ههلاتی خویانهوه. ههر له بهر ئهوه ههموو رینگه و شیواز هکانی که بکری خه لکی پی فریو بدری، که لکی لی وهر دهگرن. ههموومان ئهوه دهزانین که له رابردو دا شیر و موسقا (به تاییهت که شیر بی موسقا نه ده کو ترا) ههروه ها حه قایهت گیرانهوه پیوه ندیان به شایه کانهوه هه بووه، ههموو توژی ههرا له سهه ئه مه هاو بییرن که شاعیر و خونیا گهرو رامشگه ریکی پیوه ندیان به ده ر بار موه بووه. دواتریش که شیر و به گشتی ئه ده بیات بهر مو به ستنیکی سه به خوی هه لکشا و ئیتر بی موسقا شیر ده کو ترا، ههر له ده ر بار رزگار یان نه بوو، ههر له به ئهوه شیر هکانیش زور بهیان رهنگ دانه وهی ئاکار و شه ر و ئازایه تی شایه کان بوو، به لام لهو نیوه دا ده سته یه ک به ناوی خه لکی ئاسایه وه به سته و گورانیان ده کو ت، که له راستی دا ئهم هه ست و ئیحه ساسه ی که هه یان بوو، ههر به م شیوه یه ده ر یان ده بری، له وانه ده توانین ئاماژه بکه یه به سته ی خه لکی ئاسای (ته رانه ی عامیانه) که لانی ئیران که سادقی هیدایهت ئه مانه واته (ته رانه ی عامیانه، مه ته ل و ئه فسانه کان) به نوینه ری رۆح و دهنگی ناوه وهی ههر گهلکیان ده زانی که له خه لکی بی سه واده وه سهر چاوه یان گرتووه. ئهم نموونه یه ی خواره وه که وهر گیرانی (ته رانه یه کی عامیانه ی) 16 فارسی یه و ههر له کیشی خوی دا که کیشیکی 10 برگهیی بووه و هر گیر در او ته وه، جو انتر مه به سته که همان روون ده کاته وه:

تالی ژینی مه برستی برین
هه لئایه خورو چ بن وی سرین
رینگه ی گرتووه دیوه درنجه
پینی کیشی خوری به زنجیر ته نین

ههر داری تهون، ههر داری تهون
دیسان رهنگ زه رده دیواری تهون

دەستەم بېرىو ھو رەنگە بېشكوي
گولەسورەكەى لىواری تەون

ھەواكەى ژوورئى وەك سېسېرخانە
لە رەگ ھەر نەون خوينمان گەريانە
«نەستېرە» دەمرئى خەرىكە لە «تاو»
«رووناك» خەمىن و لىو بە گريانە

زستانی ستەم بۆرىسوا نابن
گولانى تەون شكوفانابن
نىگارى تەون، فەرھاد و قولېنگ
نەى بۆ لەخەوى! شىرن رانابن

ئەگەر ئىستا بېنن ئەمە دەگەل شىعەرىكى دەربارى بەراورد كەين دەبېنن كە ئەم تەرانەپە لە ھەست و ئىحساسى راستەقىنەى خەلكەو ھەرچاوەى گرتووە باسى ئەم زولم و ستەمانە دەكا بە سەرچىنى خۆيان دا ھاتووە و بە راشكاوى لە چىنگ حاكىمى و مەخت كەزستانی ستەمى ناساندووە، وەز الە ھاتووە، گلەپى لەمەپە كە گولى ناپشكوي، تەنیا مەگەر بە خوينى قامكەكانى نەبى كە گولە دەست كوردەكەى دەپشكوي، پاشان زۆر بەراشكاوى خەلك بۆ رابوونىكى يەكجارى ھان دەدا و ئەم گلەپە دەكا كە بۆلە خەوى شىرن رانابن. رەنگە لە سەرپاى ئەدەبىياتى شاعىرانى دەربارى دا ئەگەر يەك دوو شاعىرى لى دەرواين شىعەرىكى ئاواسەرراست و سادق كە لە دەست جەورى زەمانە وەز الە ھاتبى، نەبېنن، ئەو لە حالىك داپەكە ئەمە بەستەپەكى خەلكى ئاساى يە. لە كوردەوارپش دا بەپتەكان و لاوك و ھەيران و... رەنگ دانەوھى ھەستى راستەقىنەى خەلك بوون. بەلام لە كوردەوارى دالە بەر ئەمەى كە شاعىرى دەربارى نەبووھە يا خود لەچاوە ھەشەكانى تر كەمتر بووھە، ھەست و ئىحساسيان زۆرتر لەبەپتەكان و... رەنگى داوئەوھە، بەگشتى مەبەستەم ئەوھە كە بەپتەكان خاومنى رەسەنایەتى خۆيانن. بەلام دواتر و بە تايبەت لە سەردەمى ئاغا و رەعیەت دا كە ئاغا وەك دەسھەلات دارى ئەم مەلەبەندە حكوماتى دەكرد، ھەر دروست شىوازی پاشاكانيان رەچاوە كرد و دەرگای دیوھەخانى لەرووى چىنى ھونەر مەند كوردەوھە، كە لەو ناوھەدا بەپتە بېژەكانىشى گرتەوھە. ھەر بۆپە بەپتە بېژەكانىش وەك شاعىرى دەربارى بوونە بەپتە بېژى دیوھەخانى، لەبەر ئەوھە ئالوگورئىك لەناوھەرۆكى بەپتەكان دا پىك ھات، ئەمەپش ئەوھەبوو كە بەپتە بېژى زۆر جار تارىف و باس كردن لە ئاغاى ئىبوئاخنى بەپتەكان دەكرد، زۆر جار وەك قارەمانىكى سوار چاك نىوى دەبەرد، كە بى شەك ئەمە لە دیوھە خانەوھە سەرى ھەلداوھە ئەو دەمەى كە بەپتە بېژچووھە دیوھەخان و بۆ سەرگەرمى ئاغا بەپتە دەكوت ئەم لایەنەشى بەپتەكانەوھە لكاند. ئەمەروكە لە بەپتە غەناپەكانىش دا كە لە بەپتەكانى تر كۆن ترن، ئەم لایەنەى تىدا دەبېندرى. شىئىكى تارىش كە جىي سەرنجە ئەوھە كە بەپتەكان بە پىنى ناوچەو بە پىنى دەسھەلات دارى ناوچە گۆرانى بە سەر داھاتووە بۆوینە بەپتە سەیدەوان كە بەپتەكى كۆنە، لە ناوچەى موكریان دا بەپتە بېژى رووى لە مەكەى موەززەم و بەپتە شەرىفە

ئەوھە بەھارنىكم گەپوھتى، چ بەھارنىكى لەمەن سەرە بەھارنى
خزمىنە! عاشىرەتى دە داسنپان! ئەھلى دەرەنگارى!

دار مەپتەنىكم بۆ ساز كەن؛

مەپتەنى كاكە سەیدەوانم لە چىباپە رەنگىن دەگەل بېننەوھە خوارنى
توخودا قەبرى ئەوېشم بۆ ھەلكەنن لە كەن نىچىروان و مەلكەوانى
ئەوېشم بۆ بدەنەوھە لە لە قەتارى

شەرت بى رۆلە لە پاش ئىوھە پشەت لە داسنپان كەم

روو کهمهوه بهیتی شهر یف؛

بۆ مه کهه ی موعه ز زم بجمه وه خوار ئی. 17

به لام له دهشتی ههولئیرئ بهیت بیژ به مهسحفه رهش و شیخی ئادی و مهر کهزی نیزه دیکانی سویند دهخوا

(به هاره، روره له منی مار وئیران دهر ئیم ئهور و بهوی سیبانی

له چیا بهکی پیره مه قلو و بان،

ئاگره که بهر ده بته وه هه ناوی بابی سهیده وانئ،

نه به چ بایان ده کوژ ئیته وه،

نه به ته ز مهو باری ئی

ئه من سونده کی ده خوم به خودای گهوره، به هه موو دینان

به مهسحفی رهش، به شیخ ئادی،

له مهر کهزی نیزه دیکانی، 18

ئه مه ئه وه ده گه یه ئی که بهیته کان ههرومه که ئه ده بیاتی زار هکی هه موو و لاتان داگورانی به سهردا هاتوو ه، به لام به بروای من ئه م کاره هه یچ له دهر برینی ئی حساساتی تاکه که سی و به کو مه ل- ی بهیته کان که م ناکاته وه وه هه له سه ر ئه وه پابه نده که له بهیته کان بهیت بیژ و بیسه ر هه ری هکن، چونکه بهیته کان زار بهزار هاتوو و بهر به به ره به ئی مه گه یشتون تا ئوایان لی هاتوو وه هه له لایان خه لکی ئاسایه وه گو تر اون، به لام ئه م لایه نه ده سه لم ئی ئی که ده سه ته لات داران له هه ر زه مان ئی که دا به قازانج و بهر ژ مه ون دی خویان گوران به سه ر شته کانی ده ور و بهری خویان دا دینن. واته ده خاله تی راسته وخوی ده سه ته لات دار له زمانی بهیت دا، که ئه ویش ده بی تاری فیکی ره ها له ده سه ته لات دار به کا بارت له جی گه یه که دا باسی فاشیست بوونی زمان ده کا (هه ر چه ند له لایان کهسانی وه که ئوم بر تو ئیکو بهر هه لستی درا وه) به لام بارت بهو نیه ته زمان به فاشیست بوون داده ئی که چون فاشیست بهر گری له قسه کردن ناکا، به لکو و وادار به قسه کردنی ده کا، به لام به قازانجی خوی، بارت له در یژه ی بۆ چونه که ی خویدا ده لئ: زمان مه جبوورم ده کا هه ر کات باسی شتی که به که م، خوم ده بی «کارا» بم. ده کر ئ ئه م لایه نه له زمانی بهیت به ته عبیره که ی بارت بگرین. چونکه دهس هه لات داران دروست هه لئس و کهوتیکی ئوایان ده گه ل بهیت بیژ ده کرد به تاییه ت ئا غاوات که بهر گریان له کوتتی بهیت نه ده کرد، به لکو و بهیت بیژیان وادار ده کرد بچینه دیو مخان و بهیت بلئ، به لام به قازانجی خویان.

(2) شی کردنه وه و راقه کردنی دهق.

ئه م قوناخه له سه ر چاوه ی هیر منو تیکی دا ده گه ریته وه بۆ راقه کردن و شه رح له سه ر دان. ئه گه ر ئه م قوناخه له روانگه ی سونه ئی هه وباس بکهین، خالی هه ره بهر چاوی ئه ده بیات بووه و وه که ره خنه ی سونه ئیش ده کر ئی سهیری بکهین له ئه ده بیاتی کلاسیک دا که به ده گمه ن له سه ر شیعه ر هکان نوسراون، هه ر له ئاستی وشه مانا کردنه وه ی چوار چیه وه شیعه ر هکه بووه. نمونه ی زور زیندوو بۆ ئه وه مه به سه ته شه رح و لیکدان هه و هکانی به ریز مه مه مد مه لا که ریم و عه بدول که ریم موده ر ره سی بووه، که ده توانین بلین بونی هیر منو تیکیان لئوه دیت به واتایه کی تر ئه وان له روانگه ی خویانه وه که زور جار به باری ئاینیش دا ده یان شکانده وه، شیعه ر هکه یان مانا ده کرده وه به لام له هیندی که له بهیتانه دا که هه لگری چه ند مانا بوون هه ر له لایان ئه وان هه وه یه که دوو شه رحیان بۆ ده نوسرا. رهنگه خوینهر یکی ئه مر بۆ یی کاتی ئه م بهیته شیعه ر ه ی نالی 19 :

هه ناسه م زولفه که ی لادا و مه ی لئیکی نه کرد چاوی ئه سم نه نگوو ت وشه و را بر دو نه ر گیز

هه ر له خه و دایه

ده خو ئین ئیته وه، بۆ چون ئیکی تاییه ت به خوی هه بی، به لام به ریز موده ر ره سی ئوای شه رح کرد وه: «هه ناسه م دای له گونای یار و زولفی له سه ر رووی لادا، به لام ئه و چاویکی نه تر و کاندو لایه کی نه کرده وه یا هه ناسه م وه که شنه ی بای به یان و ابو، هه لئ کرد و شه وی زولفی یار ی لادا، که چی نه رگسی چاوی یار هه ر له خه و دایه و هه ر نه پشکو تو وه.» رهنگه له و

نیوه دا که سټیک پیدا بیت که بلئی له ژیر ئهم توخه ناسکه دامانایه کی تری هه بی باسی به ناکام نه گمیشتنی گه له که ی به یکه وه را نه یونی ئه وان بکات ، له لایه کی تریشه وه رنگه خوینه ریکی تریش بیت و بلئی ئهم شیعه ته و او له ژیر سایه ی عیر فان دایه و هه ناسه و زولف و نه سیم و نه رگیس نمادی عیر فانین. ده بینین که ناتوانین هیچ کام له وانه فیدای ئه وی تر بکه یین. که وایه روانگه و چو نیته ی راقه کردن جیا وازی هه یه. ده کری پیشه نگی ئهم جوړه رخنه ته ئویلیه له کور دستانی روژ هه لات دا کاک سوار هیلخانی زاده بزانی ، له ده یه کانی په نجای هه تاوی دا کاک سوار ه له بهر او هر دیک که له نیوان تراژیدیای سهده وان و هاملیتی شکسپیر دا، دهیکا، هه وه ل دینی له روانگه ی خو یه وه هه دوو بابه ت ده خو ییته وه و پاشان تای ته رازو و به لای سهده وان دا ده خا و ده لئ: به یته ی سهده وان زور له هاملیتی شکسپیر بهر زتره، (ئیمه لیره داله قهز او ته که یی ده گه رین) پاشان ده لئ: شکسپیر لای وایه «هه بوون» «یا» نه بوون «مه به ست یه کی له م دو وانه یه به یته بیژی سهده وانیش ده لئ: «دیلان» «یا» ماتهم «کامیان مه به ستی ژیا نه؟ پاشان هیندیک له شوینه حه سته مه کانی به یته که له روانگه ی خو یه وه ته ئویل ده کا، وه ک «بوچی عه بدلعه زیز پاش مردنی دوو کوری هه رازی نابج که دا وه ت به ربی، یا له لایه ک عه بدلعه زیز دوو کوری ده مرئ، به لام له لایه کی تریش به هار ره و لاسکی ناسکی گولی کیوی به دم با ی نه رم و نیانه وه هه ر ده لمر یته وه» 20. ده کری بلین ئهم جوړه روانینه ده گه ل روانینه کانی پیشتر تا راده یه ک جیا وازی هه بووه. هه لبت ئهم شیوازه ده گه ل ئهم جوړه شیوازه شه رح دانه ی ناو به یته کان جیا وازی هه یه. جوړی راقه کردن به یته کان که هه له لایان به یته بیژه کانه وه نه انجام ده را، وه ک دوو هه مین ره گه زی هیر منوتیکی ده توانین سهیری بکه یین. هه ئه وشته ی که له روانگه ی ئالبیر تیپوده ئا وابه یانمان کرد: رخنه کاری سه رکی رخنه گر نه بووه، به لکو و له سه ر کاری قوتابی که ی خو ی دو او وه به پی بیرو بوچونی خو ی بابه ته که ی ته ئویل کردوه. له هیندیک له به یته کان دا، به یته بیژ به پی بیر و بوچونی خو یی، شه رح و ته فسیری له سه ر به یته که ده دا، هه لبت ئه وه به ستر ابو ه سه ر به یته بیژ، چونکه زور جار له یه ک به یته دا به ده نگی به یته بیژیک ئهم شه رح و ته فسیره ی هه بووه، به ده نگی هیندیک به یته بیژی تر نه ییوه. به تابه ت به یته کور ته کان و ئه و به یته انه ی که له باری در یژی و کور تیه وه مام ناوه ندی بوون، به م شیوه یه بوون به گشتی ناوا ده توانین پو لین به ندیان که یین:

— بهر له ده ست پی کردن به یته به ده نگی به یته له لایان به یته بیژ وه، به یته بیژ به زمانی ئاسایی هیندیک له سه ر به یته که ده دو و بیسه ری له ناکامی به یته که ئا گادار ده کرد به تابه ت ئه گه ر به یته که در یژ بوایه، له هه وه له وه کور ته با سټیک له سه ر قاره مانه سه ر مه کیه کانی به یته که ی ده کرد و پاشان به یته بیژ به ده نگی تابه تی به یته، در یژ هی به به یته که ده دا، ئهم شیوازه به تابه ت له به یته در یژه کان دا تا ئاخری به یته هه ر تیکرار ده بووه، بو نمونه به یته لاس و خه زال که به یته یه کی در یژه، به قسه ده س پی ده کا. به یته کانی سه عیدو میر سیوه دین و... له م چه شنهن. به لام هه ر وه ک ئامازه ی پیکرا ئهم شه رح و ته فسیرانه به ستر ابو ونه وه به بیر و بوچونی به یته بیژ، به یته کانی سهده وان (به ده نگی قادر قادر پور) 21، خه ج و سیامه ند (به ده نگی محممه د خلیل شای) 22، مه م وزین (به ده نگی مسته فا ته ره غه) 23، ناسر و مالمال (به ده نگی مسته فا ته ره غه) 24 له م جوړه به یته انهن

— به یته که هه ر له هه وه له وه به ده نگی به یته ده ستی پی ده کرد، که ئه وه زور به ی به یته کور ته کان ده گریته وه به یته ئازیزه (به ده نگی عه لی که ر دار) 25 و (خه در زی) 26 له م چه شنهن. به گشتی ته ئویل له به یته کان دا ده گه ل هه ر ده قیقی تر جیا وازیان هه یه چونکه ته ئویلی به یته ته نیا و ته نیا به ستر او ته وه به سه ر به یته بیژ وه، به و اتایه کی تر به یته کان ته نیا به جزوری به یته بیژ ده قیقی مانا دارن. ئه وه هه مان ئه و روانگه هیر منوتیکی یه که ده لئ: مانا شتیکی سه ر به ده قه به گشتی پر و سه ی ده ق له به یته کان دا له لایان به یته و به یته بیژو بیسه ر پیک دی.

سەرچاوه‌كان:

- 1) نقد ادبی در قرن بیستم نوشته‌ی ژان ایو تادیه و هرگنیر: مهشید نونهالی
- 2) نهمزهریه‌ی ئه‌ده‌بی تری ئیگلتون « و.عباس مخبر»
- 3) نقد ادبی در قرن بیستم ژان ایو تادیه
- 4) علم هرمنوتیک ریچارد.ا.پالمر «و.محمد سعید حنایی کاشانی»
- 5) زبور مانوی نوشته‌ی سی.ا.سی.البری «و.دکتر ابوالقاسم اسماعیل پور»
- 6) هرمنوتیک مدرن گزیده‌ی جستارها گادامر، نیچه و... «و.بابک احمدی و...»
- 7) نقد ادبی دکتر سیروس شمیسا
- 8) خنیاگری و رامشگری در دوران میانه (وتار-عهلی رها پلاستید)
- 9) موسیقی در شعر سپید دکتر محمود فلکی
- 10) نقد ادبی دکتر سیروس شمیسا
- 11) علم هرمنوتیک ریچارد.ا.پالمر «و.محمد سعید حنایی کاشانی»
- 12) ههمان سەرچاوه‌ی پیشوو
- 13) فصلنامه‌ی ار غنون شماره 4 هیرمنوتیک نوشته‌ی ك.م.نیوتون
- 14) مبانی زبان شناسی دکتر ابوالحسن نجفی
- 15) گهنجی سهر به‌مۆر ئه‌محمد به‌حری
- 16) کارنامك-کتاب پژوهش‌های تاریخی وزن شعر در ایران قبل از اسلام (دکتر ایرج وامقی)
- 17) گهنجی سهر به‌مۆر ئه‌محمد به‌حری
- 18) گو‌قاری لالش ژماره 16
- 19) دیوانی نالی چاپی صلاح‌الدین ایوبی
- 20) تاپوویو مه‌لئیل سواره ئیلخانی زاده
- 21 و 22) گهنجی سهر به‌مۆر ئه‌محمد به‌حری
- 23 و 24) نه‌ورای کاسیت به‌ده‌نگی مسته‌فا ته‌ره‌غه
- 25 و 26) گهنجی سهر به‌مۆر ئه‌محمد به‌حری.

په‌راویز:

- ×-بۆزانیاری زۆرتر پروانه‌ی کتیبی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌سه‌ده‌ی بیستم‌دا ژان ئیو ته‌ئدییه
- ××-گووسان: له‌ده‌ور و به‌ری شاری خوچا-ی چین ئاسه‌واری شاریکی له‌مئیزینه‌ی ده‌ببندری که به‌خونیاگهر و رامشگهری باش ناوبانگی هه‌بووه، ئه‌م شاره‌ی کۆنه‌ی ناوی گووسه‌نه‌ی بووه که هیندیک له‌تویژهران له‌سهر ئه‌م پروایه‌ن که گووسان له‌وه‌وه و هرگهر ابیت.
- ×××-بۆزانیاری زۆرتر پروانه‌ی کتیبی زانستی هیرمنوتیک له‌نوسینی ریچارد

